Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ

La o privire mai atentă putem observa ușor că lumea seculară în care ne regăsim cu toții, are un standard total diferit de standardul Împărăției lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „... iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2-4) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudărosia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală, se naște în păcat, fiind mort spiritual și nu are drept de cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12) Dacă vom face o diferență între neprihănirea omului păcătos și neprihănirea lui Dumnezeu, vom observa că această diferență este ca de la ceruri la pământ.

În starea păcătoasă în care se naște omul nu se poate ca acesta să poată intra în această Împărăție veșnică în care nu există păcat. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul. Psalmi 93:5; Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Împărăția cerească ne-a fost adusă pe pământ de Domnul Isus, pentru ca orice om care aude Evanghelia Împărăției și face hotărâri ferme de a-și schimba viața, să poată intra în ea. (A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:11-12)

Această Împărăție este în primul rând spirituală, fiind descrisă de Sfânta Scriptură ca un loc al neprihănirii/dreptății, al păcii al dragostei și al bucuriei, fiind opusul Împărăției întunericului în care trăiește omul păcătos. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Valorile pe care le găsim în Împărăția lui Dumnezeu, le găsim și la cei ce aparțin acestei Împărății. Scriptura îl descrie pe Dumnezeu ca fiind: Domn al neprihănirii, Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi Împărat al neprihănirii apoi Împărat al păcii Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Dacă o să cercetăm Scriptura, o să descoperim trăsăturile de caracter care-L definesc atât pe Dumnezeu cât și pe Domnul Isus. Aceste trăsături de caracter îi definesc și pe cei ce vor fi găsiți vrednici să locuiască împreună cu ei. (Știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. 1 Ioan 3:2; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Un lucru esențial pe care trebuie să-l reținem este că Dumnezeu este desăvârșit, ca de altfel și toate lucrurile care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu. Precum Dumnezeu este desăvârșit, așa și Legea care guvernează Împărăția Lui este desăvârșită, ca de altfel și căile Lui sunt desăvârșite. Prin urmare putem vorbi fără să greșim că tot ce ține de Împărăția lui Dumnezeu este desăvârșit sau perfect. (Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48; Legea Domnului este desăvârșită. Psalmi 19:7; Căile lui Dumnezeu Sunt desăvârșite. Psalmi 18:30)

Dacă acolo unde este locuința lui Dumnezeu, toate lucrurile sunt perfecte, este de la sine înțeles că omul păcătos nu poate locui împreună cu Dumnezeu dacă nu ajunge la desăvârșirea cerută de Împărăția Sa veșnică. (Matei 5:48 Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.)

Domnul Isus a fost trimis ca ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să aducă acest „Teritoriu Sfânt” în inimile noastre.

El a fost trimis de Tatăl ceresc să aducă omenirii pierdute, lucrurile cerești/ legile care guvernează în Ea, cu scopul de a ne schimba viața conform standardului de sus, pentru a fi vrednici să locuim în veșnicie cu Tatăl. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

A fost trimis să facă ucenici, pe care să-i învețe să trăiască după aceste legi care se regăsesc în Împărăția cerească, pentru ca prin păzirea lor toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți. Luca 4:43)

Apoi aceștia au fost trimiși în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe toți cei care doresc să intre în această școală. (Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19-20)

Această școală de ucenici are un singur scop, ca ucenicul să ajungă să fie asemenea Învățătorului. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)

Cuvântul Scripturii ne spune că omul care îl iubește pe Dumnezeu din toată inima, care se leapădă de sine și intră în legământ de ucenicie cu El, devine o făptură nouă și este strămutat în Împărăția slavei. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13-14)

Pentru acel om toate lucrurile se fac noi, aceste lucruri fiind de sus, din Împărăția Lui. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17,18)

Lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru ca să umblăm în ele sunt total diferite de lucrurile din lume, sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple, sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14) Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile cerești aduse de El, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Prin această afirmație Domnul Isus ne atenționează la modul cel mai serios că mulți dintre noi vor fi în aceeași situație. Pentru cei mai mulți definiția credinței din Evrei 11:1 rămâne o taină. (Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Evrei 11:1)

Cei mai mulți se gândesc că trebuie să aibă o încredere neclintită în lucrurile materiale care pot exista în Împărăția lui Dumnezeu sau în promisiunile lui Dumnezeu. Puțini sunt aceia care înțeleg că trebuie să avem o încredere neclintită în lucrurile cerești care privesc viața duhovnicească din Împărăția lui Dumnezeu. (Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Ioan 3:12)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu le găsim în Scriptură sub denumirea de lucrurile lui Dumnezeu sau lucrurile Duhului. Aceste lucruri sunt o imagine fidelă a naturii Împărăției cât și a inimii lui Dumnezeu.

Lucrurile de sus se împart în două categorii. În prima categorie regăsim poruncile lui Hristos care sunt materia primă și în a doua categorie regăsim lucrurile care definesc

roada Duhului și care reprezintă produsul final. Duhul Sfânt ne îndeamnă să păzim poruncile Domnului și dacă ne lăsăm călăuziți de El, vom ajunge să avem roada Duhului. Mulți au auzit despre roada Duhului, dar puțini au experimentat umblarea după lucrurile de sus, care sunt roada Duhului. Ele pot fi cunoscute real, numai dacă le experimentăm prin păzirea poruncilor lui Hristos care fac parte materia primă a lucrurilor de sus. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5; Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6)

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos, pentru că aceste lucruri ne schimbă caracterul și aduc pacea. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Însă ca să te gândești la lucrurile de sus și apoi să umbli după aceste lucruri, condiția principală este să le cunoști. Cu tristețe, observăm că pentru mulți, Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea, rămân o taină și nu reușesc să le cunoască.

La o privire mai atentă putem observa că cei mai mulți din cei care își spun că sunt născuți din nou (o făptură nouă), se gândesc și umblă doar după lucrurile vechi de pe pământ.

Cititorule, ești și tu printre aceia? Dacă te afli în această situație, ești într- un mare pericol!

Apostolul Pavel îi plânge pe acești oameni, pentru că sfârșitul lor va fi pierzarea. (Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: Sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecele și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Filipeni 3:18-19)

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi ca să umblăm în ele sunt o nebunie pentru omul natural/firesc; Mulți nu umblă după ele pentru că nu înțeleg că acestea ne conduc la desăvârșirea caracterului.

Să nu ne înșelăm și să credem că doar cel ce nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu este în categoria omului firesc. Omul firesc este orice om care respinge și nu umblă după lucrurile Duhului, chiar dacă s-a botezat și zice că este născut de sus. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14; Matei 13:19)

Omul firesc nu va accepta să renunțe la un „lucru vechi” (un exemplu ar fi munca la negru, împotrivirea) cu care se descurcă în această viață, pentru un lucru nou din

Împărăție, care îi va aduce multe “necazuri” (corectitudinea, care implică plata taxelor, neîmpotrivirea). Omul firesc nu va da “tot ce are” pe un lucru căruia nu-i înțelege rostul.

Însă trebuie să înțelegem cu toții, că pentru a fi găsit vrednic să locuiască împreună cu Dumnezeu, omul trebuie să ajungă să dobândească trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, respectiv să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Vom lua ca exemplu îndelunga răbdare care este o trăsătură de caracter a Domnului Isus, și unul din lucrurile de mare importanță din Împărăția lui Dumnezeu. Să ne întrebăm: Cum putem să ajungem s-o avem imprimată în caracterul nostru?

Sfânta Scriptură ne spune că trebuie să urmăm școala răbdării, care își face desăvârșit lucrarea, școală prin care trebuie să treacă fiecare dintre noi, pentru că numai așa se ajunge la desăvârșirea caracterului nostru. (Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi. Iacov 1:2-4)

Pentru a ajunge la această frumoasă trăsătură de caracter, unul din lucrurile pe care trebuie să le facem, este să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău.

Neîmpotrivirea face parte din lucrurile de sus și trebuie să devină pentru noi, un nou mod de viață. Atunci când vin încercări, necazuri, trebuie s-o punem în practică, călcând pe urmele părinților noștri duhovnicești, care la rândul lor calcă pe urmele Domnului Isus. (1 Corinteni 4:15)

Dacă vom privi mai atent, vom observa că mulți dintre cei ce cred că-l cunosc pe Dumnezeu și cred că sunt “născuți de sus” folosesc în mod natural “împotrivirea” (de la vorbe, până la justiție). Acesta este unul din lucrurile de pe pământ, cu care mulți își rezolvă multele probleme din această lume, și nu văd rostul de ce ar trebui să renunțe la ea.

Pentru a-L cunoaște în mod real pe Dumnezeu, va trebui să renunțăm la atitudinea de „împotrivire” care este de jos și s-o înlocuim cu neîmpotrivirea. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40-41)

Pentru cei ce încă nu au practicat „neîmpotrivirea”, care este o învățătură cerească adusă de Domnul Isus, le putem spune din proprie experiență că numai așa vor ajunge în situația binecuvântată de a experimenta îndelunga răbdare, aceasta fiind din trăsăturile de caracter care-L definesc pe Domnul Isus.

Omul natural fuge de suferință, de umilință... dar acesta este drumul cunoașterii lui Dumnezeu și al desăvârșirii caracterului. Să ne punem în situația de a fi angajatul unui patron care ne jignește, ne taie din salariu, ne silește să muncim mai mult, peste program. Ce am face?

Am privi cu mare bucurie această ocazie de a cultiva în noi îndelunga răbdare? Sau am fi nemulțumiți și ne-am împotrivi ori de câte ori am avea ocazia, spunând la toți prin ce situații grele trecem. (Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:2)

Dacă te va jigni cineva și vine mânia peste tine, ce vei face? Iei apă în gură ca să nu poți vorbi, cum ne învață azi unii? Sau nu te vei împotrivi, cultivând răbdarea, așa cum ne învață Domnul. Aceasta este soluția pentru a ajunge să cunoaștem îndelunga răbdare a Domnului Isus. (Dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut Lui. 1 Petru 2:20)

Dacă nu vom înțelege și nu vom avea o puternică încredințare că neîmpotrivirea este unul din lucrurile Duhului care la inima omului nu s-a suit, cu siguranță nu vom vinde tot ce avem, nu vom renunța la mânie care este unul din lucrurile vechi, de jos, care ne asigură normalitatea vieții.

Numai dacă vom iubi din toată inima îndelunga răbdare, care face parte din lucrurile nădăjduite, de sus și dacă o vom căuta ca pe o comoară, numai dacă trăim după îndemnurile și călăuzirea Duhului, numai atunci o vom cunoaște, numai așa vom ajunge să cunoaștem inima lui Dumnezeu și să ne asemănăm cu El. (Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu. Ioan 17:3; Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă nu vom iubi și nu vom păzi porunca de sus, care ne spune să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău, nu vom ajunge să experimentăm îndelunga răbdare, și cu atât mai puțin pacea și odihna sufletului. (Umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:6)

Fără îndelungă răbdare nu vei putea să binecuvântezi pe cel ce te blestemă, nu poți să fii împăciuitor și nici să-i dai să mănânce vrășmașului tău. De asemenea nu-l vom cunoaște pe Dumnezeu care este îndelung răbdător, plin de îndurare, încet la mânie, plin de bunătate. (Domnul este îndelung răbdător. Psalmi 145:8; Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate. Exod 34:6)

Dacă până acum nu am iubit lucrurile cerești care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu, respectiv învățătura Domnului Isus care ne spune să nu ne împotrivim, să

nu ne judecăm... dacă nu ne găsim desfătarea în poruncile Lui, atunci nu suntem atrași de lucrurile de sus și nu facem parte din Împărăția Lui. (Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în ticăloșia mea. Psalmi 119:92)

Dacă încă nu am căutat și nu am umblat după aceste lucruri de sus, atunci putem să fim siguri că Duhul Sfânt nu locuiește în noi, pentru că nu umblăm după lucrurile Duhului, și nu trăim după îndemnurile Lui. (Romani 8:6)

Nu se poate vorbi de un început nou, de nașterea din nou, dacă nu am lepădat lucrurile vechi și nu iubim lucrurile noi din Împărăție. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17,18)

Cercetare personală:

- Umbli după neîmpotrivire sau împotrivirea este modul tău de viață? Cauți îndelunga răbdare ca pe o comoară? Vrei să ai în caracterul tău îndelunga răbdare?

Conținutul de mai sus este parte din broșura „Nașterea din nou”, oferită gratuit spre citire și ascultare. Pentru alte resurse creștine, vizitează https://cuvantcurat.ro. Pentru cititorii de limbă engleză, accesează https://www.unmodifiedword.com.